
Љубомир Симовић

ТРИ ПЕСМЕ
О ПОТОПУ

МЕТ

АУТОПОРТРЕТ СА СТОНОГОМ

Киша пљушти,
путеви се претварају у бујице,
раскрснице путева
претварају се у раскрснице река!

Да изнесеш воденицу на пут,
прорадила би од оволике воде!

Оглувео од пљуска, који расте,
под овим храстом, под овим сувим листом,
са овом стоногом делим мало сувоте!

УКРЦАВАЊЕ У НОЈЕВ КОВЧЕГ
КОД БЕОГРАДА

Киша пљушти већ скоро четрес дана!

Ово није поплава, ово је потоп!

Са својим острвима, и својим притокама,
нестали су у потопу Дунав и Сава!

Где су се до јуче зеленели Банат и Срем,
данас се црни пучина без наде!

Ако до зоре не престане да пљушти,
попеће се пена до облака!

Може ли се на оволикој води
одржати ова орахова љуска?

Могла не могла, друге лађе нема!
Улазите, шта чекате, вода расте!

Где си ти кренуо са тим животињама?
Зар мислиш да укрцаш и те животиње?
Овде нема места ни за људе!
Где намераваш да сместиш ту живину?
Где ћеш те свиње, где ћеш те краве и коње?
Је ли ово штала, или лађа?
Ништа не чујем од овог блејања!
Испоганиће нам лађу ова стока!
Ајде што угониш свиње, треба нам месо,
што угониш овце и козе, треба нам млеко,
али зашто укрцаваш и вукове?
Поклаће нам вукови козе и овце!

Шта ће нам у лађи ове птичурине?
Ко је у лађу пустио ове змије?
Па зар ти мислиш да спасаваш и мишеве?

И јазавце, шта ће нам јазавци?
Шта ће нам ови творови, шта ће нам жабе?

Ако нас је већ задесио потоц,
зар то није, кажи, одлична прилика
да се ослободимо све ове гамади,
ових штеточина, гмизаваца и глодара?

А је ли због грехова гмизаваца и глодара
на земљу послата оволика киша?

Твор и јазавац су наша попутбина!

Шта виче ова будала кроз ову кишу?

Нигде неће стићи наша лађа,
ако заплочи без мишара и миша!

МОЛИТВА ИЗ ПОТОПА

Остављени од свих лађа и бродова,
молимо те, помози, Господе,
да нас преко силне воде,
из овога мрачног вилајета,
однесе бар љуска од јајета!